

ДОБРУДЖАНСКИ ГЛАСЪ

„GLASUL DOBROGEAN“

Органъ на Българско
то малко Рув

125. РАРНА
Градск. ст. Блокот.

АБОНАМЕНТЪ

една година ..300 лей
сеца. . 160

Адресъ: asul Dobrogean
str. Pr. Elisabeta 4 Bazargic

РЕ ГЛАВАТА, СТАРЧЕ!

Когато въ редакцията видя възрастень седмичникъ. При поканата живо седна на стола и по-свенливо ни каза. Видимо, стареца пресняваше. Най-после поразенъ отъ нѣщо въпроса, които му зададохме, той ни каза: „Господине, работата.. малко е, че ме е страхъ да ми се посмѣете.. ако не е на мѣстото не простите: старъ е толкова ми сече.. Азъ съмъ, господине, българинъ.. Като казала съ какво съмъ казалъ като такъвъ, да ви кажа, нѣщо натиска сърдцето и цѣлъ се червя предъ

самия себе си, защото нищо не съмъ направилъ, ама ептенъ нищо... Затуй, като размислихъ, решихъ да дойда при Васъ... Не съмъ много богатъ човѣкъ, но съмъ пакъ човѣкъ и трѣбва нѣщо да направя... Ето, отдѣлихъ тѣзи пари... Вземете ги и ги използвайте за нѣкоя българска работа... Вие прощавайте, господине, само тъй ще полукне на душата ми!..“
И стареца остави на масата ни една банкнота отъ 500 лей, като наведе глава.
Горе главата, старче, ти изпълнявашъ най-светия си дългъ!
Твоя примѣръ ще последватъ хиляди...

— Когато думата е за несправедливостъ и защита на интереситѣ ви, в-къ „Добруджански гласъ“ не чака да бжде поканенъ и подсецанъ. Изпълнява съ безупречность с в о я дългъ. Сега е редътъ вашъ. Не чакайте покани и съобщения. Изплатетеси абонамента!

ПРОДАВА СЕ
крачна, свършено нова, неупогребявана шевна машина —
„СИНГЕРЪ“
типъ „КАВИНЕТЪ“
Справка редакцията

Чети и разпространявай Добруджански гласъ ТЪЖГА ПО РОДИНАТА

Преди година се изсели въ България (Видинъ) единъ старъ добруджанецъ — дѣдо Димитъръ Малчевъ. Ето какво сега ни пише нѣвгашния нашъ съжителъ: „Ако искате пиеште въ „Добруджански гласъ“, че азъ тукъ имамъ много познати, за менъ може да се каже, че съмъ сигуренъ, ама не е както съмъ си между мои отъ детинство приятели. Сега страненъ остава тукашния човѣкъ и нищо друго. Нека си се ди всѣки въ своето огнище, отъ него по-добро и по-сладко нѣма презъ цѣлия животъ. Азъ като бѣхъ въ Добруджа много знаехъ, че на друго мѣсто било хубаво, сега самъ виждамъ колко е хубаво... Добруджа и пакъ Добруджа!“

Зимата приближава СНѢГЪ ВЪ БУКОВИНА

Черновицъ — Завчера, следъ продължителниятъ дъждъ, почна да вали снѣгъ, който продължи нѣколко часа. На вториятъ день снѣгътъ се стопи. Времето

Малко безгрижие!

Вестниците съобщаватъ, че въ вътрешността на Румъния, въ Югославия и нѣкъде въ срдѣна Европа е валилъ много снѣгъ.
Ето на, виждате ли? Единиятъ край на залисаната Европа се заледеява, а другиятъ край гори. Ала въпросътъ пакъ остава откритъ: кой ж-

де, въ кой край на континента ще замръзне и кой къде ще се стопи като с вещь отъ горещина.
Само нашитѣ работи отиватъ отъ харно, по- харно. И слънчице си имаме, и втрещъ ни полхва... Остава само да сеируваме!..

едно оплакване ПРЕБИТИ ДЕЦА

До г-нъ прокурора при Калиакренския окръженъ съдъ е отправена следната жалба:
„Долуподписанитѣ Желю Кировъ и Велико Колевъ, жители отъ с. Семизалж, общ. Оланча, най-почтително ви донасяме до знание следното:
Вчера, къмъ 17 ч. дойде въ жилището ни единъ жандармъ и ми събщи че г. шефа е заповѣдалъ синъ ми Пенчо да се представи заедно съ Добри Колевъ въ жандармерийския постъ. Минаха нѣколко часа и виждайки, че децата не се завръщатъ, отилохъ въ поста да вида какво става. По пътя срещнахъ г-нъ шефа и преди да го запитамъ, той започна да ме псува и да ме изпраща въ България, защото колониста Викторъ му казалъ, че не искамъ да изпращамъ детето си за предварително военно обучение. Въз основа на тази лъжа, г-нъ шефа, безъ да разследва заповѣда момчето ми да бжде затворено и бито отъ жандармитѣ до като го простратъ въ безсъзнание. Добри Колевъ е билъ отстраненъ, за да не присѣтствува на изтезаването на моя синъ. Когато Д. Колевъ отива да занесе храна на другаря си, вижда го облянъ цѣлъ въ кръвъ. Войницитѣ, уморени отъ нанасянето на побоя, се натъркаватъ по леглата. Въ този моментъ детето ми побѣгва, ужасено отъ претърпѣното. Войницитѣ хукватъ подиръ него и достигайки до двора ми, стрелятъ. Излизамъ и виждамъ, че синъ ми е прострѣнъ върѣлъ двора, ало зида сж войницитѣ. Момчето не бѣше ранено, но паднало поради нанесения му побой. Въпрѣки плачевното му положение детето бѣше задигнато отъ войницитѣ и отведено въ жандармерийския

държаню.
Молиме Ви г-нъ прокуроръ, да заповѣдате да бжде разследванъ горезложенъ случай и децата ни освободете. Протестираме противъ произволитѣ и жестокоститѣ на жандармерийския шефа, искаяки примѣрното му наказание.“
Въ връзка съ това оплакване научихме, че децата сж биле наклеветени отъ познатия ренегатъ Катиль Желъзковъ отъ Семизалж и колониста Викторъ. Тия мизерници сж взели участие при изтезаването на беззащитнитѣ младежи.
Оня день арестуванитѣ българчета бѣха докарани въ жандармерийския легионъ отъ Базарджикъ. Веднага г. прокурора заповѣда да се започне следствие. Бѣха повикани ренегата и колониста. Тѣ се опитаха да се защитятъ по най-вулгарния начинъ, съ който си служатъ агентъ-провокадоритѣ, като заявиха, че „чули двамата младежи да свирятъ съ хармонички, Шуми Марица“ и да се провикатъ изъ улицата.“
Отъ подробния разпитъ се доказа, че нищо подобно в нѣмало. Вчера децата бѣха освободени.
До кога ще бжде позволено на тия мизерни смутители на спокойствието и реда въ нашия край да си служатъ съ лъжливи доноси и произволи.
Въ Сърбия падналь голѣмъ снѣгъ
Отъ Бѣлградъ съобщаватъ, че въ Славония, Босна и въ областта Лика е падналь първия снѣгъ, който достигналь на височина 20 см.

ПРВАВО ПРЕСЪЖДЕНИЕ ИТЪ ЕДИНЪ БЪЛГАРИНЪ

Въ дълги години село Гавазово, дуросторски окръгъ, живѣе въ постоянно неспокойство. Оня день тогиченъ положение на своя изразъ въ едно злодеяние:
Младата братя Костика и Гиза, колонисти, не имѣли въ добри отношения. Наследствъкъ решаване се раздѣлятъ. По-малкия братъ повикалъ за жителъ Иванъ П. Гавазовъ, 26 год. да му да премѣстятъ въ царевичния кошъ, а му се падалъ отъ имогъ. Гавазовъ, да се разсърди, ако му отначаръ и не съ охотновалъ се на поканата тъмко се запхитилъ въ двора на по-малкия братъ Костика и стрелялъ съ револверъ срещу Гавазова. Рамно-последния пада на земята става нѣщо неостановено жестоко: съ

гърчащото се тѣло и съ единъ шишъ разкъсва гърдитѣ и корема му. Шосето се обагрятъ съ кръвъ, а хищния убиецъ се отдалечава.
Не следъ много трупа бива откритъ, надава се тревога, идватъ жандармитѣ, започва се следствие, потърсватъ убиеца, но той благополучно изчезналъ. Вечерята се прави аутопсия и прокурорския паркетъ нарежда тѣлото да бжде погребано.
Следъ тъй ранната смъртъ на Из. Гавазовъ, будень, но миренъ и крайно трудолюбивъ младежъ, оставатъ жена и две деца, почти безъ всѣка подкрепа.
Убиеца е билъ членъ на забранената „Жельзна гвардия“. Той често предизвиквалъ скандали въ селото и не допусквалъ случай да не предизвика и обижда мѣстнитѣ жители — българи.
Това грозно убийство потопи въ скръбъ не само съселанитѣ на жертвата, но и цѣлата околностъ.
Чети в-къ Добруджански гласъ

ПО СТЪПКИТЪ НА ПРЕДШЕСТВЕНИЦИТЪ НИ

Нѣкои автори твърдятъ, че заселването на българитѣ въ Добруджа става следъ 1878 г. и едва отчасти следъ 1829. До тия дати не се срѣщатъ селища на българини въ жгъла между Дунава и морето...

Когато тръгнемъ изъ нашата родина, дълбоки и незаличими следи говорятъ съвсемъ друго нѣщо. Наистина, цѣлъ подвигъ е било да се имало за постоянно мѣстожителство Добруджа, която е била коридора, презъ който сж преминавали толкова народи въ своето придвижване къмъ югъ или северъ. Една стара турска поговорка казва: „Въ Добруджа на 25 години колъ не остава, защото бозгунъ става“.

И въорѣки това, връзката между българитѣ на Аспаруха и насъ — тѣхнитѣ съвременни потомци, нивга не е изчезвала!

Жителитѣ на селата Надежда, Александрия, Гюргенлий и Хасж-Кюселеръ сж заселени по тия мѣста преди повече отъ 100 години. Азъ срѣщнахъ старци по 85 години, които ми казаха, че тѣхнитѣ бащи и дѣди сж се преселили тукъ отъ с. Галица, силистренско. Жителитѣ на добруджанското село Галица не помнятъ да имъ е разказвано, или тѣхненъ предшественикъ да е оставалъ дума, че е дошелъ отъ нѣкъи „Отъ дѣди и прадѣди, отъ незапомнени времена, ние си живѣемъ въ това село“. И до сега тия кореняци носятъ чудно хубава българска народна носия, въ която преобладава тъмния цвѣтъ.

Забележете, какви хубави български имена сж дали на селата си тия аспарухови потомци!

Дори и заселването на българини въ Добруджа не датира отъ тѣй скоро, както нѣкои твърдятъ.

Котленеца *Хаджи Матей*, заселенъ отначало въ провадийско, е ималъ между 1740 — 1760 г. чифлици въ *Меджедия*, (*Северна Добруджа*) и между с. *Котлу бей* и *Асж Теле* (варненско).

Г-нъ проф. Иорга подържа, че „ако тукъ-тамъ край Дунава и морето се срѣщатъ по-стари български селища, решително българитѣ отъ Южна Добруджа [Четирижгълника] сж колонизирани въ болшинството си следъ 1877, а само една незначителна частъ сж дошли отъ Бесарабия следъ 1829 г.“ Въ отговоръ на това твърдение ще преведемъ единъ безспоренъ фактъ: почти всички български църкви въ Южна Добруджа сж строени близо преди единъ вѣкъ (тия въ *Шабла*, *Кара-Суларъ*, *Ези-бей*, *Гурково*, *Владимирово*, *Александрия*, *Каралий*, *Кара-Пелитъ* и др.), а нѣкои сж дори и много по-стари (като тия въ *Сатълмышъ* и *Карапча*). До колко е било повишено народното чувство на тия наши предшественици показватъ следнитѣ обстоятелства: всички църкви сж рисувани отъ зографъ - българини, като *дѣдо Никола* отъ *Котель*, *Зографъ Кузманъ* отъ *Македония* и др.

Българитѣ отъ Южна Добруджа сж вземали живо участие въ всички прояви на нашето възрождение; пращали сж делегати въ сѣборитѣ отъ Цариградъ за извоюване самостоятелна църква [и сега въ нѣкои села пѣятъ пѣсенята, която нѣвга е тѣй вдъхновяваща нашитѣ дѣди: „Въ Цариградъ фенеръ гори...“] създали сж първитѣ училища още въ началото на миналото столѣтие и сж първи празнували празника на св. св. Кирилъ и Методий.

Л. П. СТАНЧЕВЪ

Комасацията въ Дуросторъ

Силистра — Въпросътъ за комасацията още продължава да вълнува мѣстното население.

Всички земи на мѣстнитѣ селяни се отмѣриха по най-непроходимитѣ мѣста, по хълмове и каменаци. Известни сж методитѣ на инженеритѣ — агрономи, когато продава парцели отъ по 10—20 хектара, какъвто бѣше случая въ село *Попина*, на хора, които нѣмаха никакво право даже и на колонизиране.

Сжщитѣ тия г. г. инженери сж отмѣрили на мѣстнитѣ жители отъ село *Вѣтрень* — силистренско — около 50 души, между които цитираме наследницитѣ на *Добри Добревъ*, *Иванъ* и *Петъръ Мариновъ*, *Тодоръ Питратовъ*, *Раданъ Великовъ*, *Атанасъ Карастаневъ* и др., земитѣ въ една непроходима и необработваема канара. Цѣлата площъ на тия 50 души възлиза на около 2500 — 3000 декара, която не произвежда нищо, даже за данъка къмъ държавата. Петдесетъ семейства сж изложени на гладъ и мизерия, принудени сж да дирятъ прехраната си на друго мѣсто като слуги, да изкаратъ и плащатъ данѣцитѣ за тия неплодородни земи. Всички сж предложили на държавата да имъ закупи земитѣ, но последната е отказала и беднитѣ селяни ще трѣбва да плащатъ и по-нататкъ данѣци. При поискване да бждатъ спаднати отъ данѣци за тая необработваема земя, бирникътъ *Николеску* имъ отговаря, че не може да стане това и ако настояватъ много, ще трѣбва да подържатъ тия земи на нѣкой манастиръ отъ *Кралевото*!.

Изпълнение на дълг

Силистра — Следъ извършенитѣ арести и побозища надъ мѣстнитѣ жители-българи въ селата *Сребърна*, *Вѣтрень*, *Попина*, *Доймушаръ*, *Хаскъой* и др. презъ месецъ февруарий тази година, станаха размѣствания на селскитѣ жандармерийски шефове, нѣкои отъ които бѣха повишени за умението си презъ време на следствието.

На мѣстото на известния фелдфебелъ *Костика Стамате* отъ село *Сребърна*, за когото не единъ път се писа, бѣ изпратенъ другъ, името на когото за моментъ пропускаме. Новия г-нъ полицай на *Сребърна*, отъ умраза къмъ всичко що е българско, решилъ да води борба и съ старитѣ народни обичаи и традиции. Така, г-на е забранилъ на младитѣ да се събиратъ на седѣнки изъ домоветѣ си, подъ предлогъ че това било... комунистически събрания!

Тия седѣнки сж едно скжпо завещание на българската младежъ отъ дѣди и прадѣди още отъ най-стари времена и се предава отъ поколѣние на поколѣние. Тамъ се срещатъ младитѣ, любовникъ и любов-

ница, пѣятъ се народни, припѣватъ се въ тѣ младежи, разказватъ стари приказки въ ствието на по-възрастни братъ или сестра и седѣнки иматъ още панско значение, презъ това време работятъ усилено доработа, която презъ съвсемъ занемарява дейки засти съ побота. Ето защо, ние умяваме тази мѣрка шефа отъ *Сребърна* той се съмнява, че гатъ да бждатъ комически събрания, не ва друго, освенъ лъговѣрява. А да бвяишъ противъ единъ роденъ обичай, единъ боко вкоренена традиция го считаме за глупостъ и кжсгледство. Затова щаме вниманието на шефа и на началствата да спратъ тия прввания, безъ каква да рязна причина.

Народнитѣ седѣнки мѣсто за развлечение на младитѣ, тамъ забравятъ за моментъ кидневнитѣ грижи и ли, прекарвайки часа въ шегу и

Д. Д. Георгиев

P:O:R:Z:O:L:!

Земедѣлци, не застѣвайте зимнитѣ си преди да трѣбите **порзолъ** — лѣкарство прстивъ главно **Порзолъ** предпазва зърното отъ зараза и учава производството.

Употрѣбва се 100 150 гр. за 100 кгр. зима

За продажъ пр
НИКОЛА ОБЧАРОВЪ
Базарджикъ, ханъ „Джамалъ“
и въ кафенето на *Георги Радевъ* (Ж)

Печатница „ИЗВОРТ“

Какъ скачаше луната и бурята престана по заповѣдь...

Добруджанскитѣ театръ има своитѣ неписани страници, които при всѣки даденъ случай изпълватъ въ възбужденето като скжлъ имилъ споменъ. Сега, когато първиятъ есененъ дъждъ барабани по стъклата на прозорца и вѣтъръ свисти като зимна буря, неволно мислитѣ ме носятъ въ тѣсната задимена стаичка, на рече на релетиционна и отъ тамъ въ театръ задъ кулиситѣ на малката сценка. Ехъ, спомени, спомени, спомени... Какъ бихъ ги запомнилъ? Та тѣ сж много, съ хиледи. Ала случайността, съвпадението, или срещата съ нѣкой „колега“ отъ сцената

разкрива като на книга миналото. И споменитѣ се роятъ.

По здравословни причини посетихъ столицата на България, София. Тамъ, на единъ площадъ се намира „Пещерата“, — една уютна кръчмичка, аперативъ, както наричатъ софийци. Въ тази „Пещера“, като подгонени отъ рацияната звѣрчета, всѣка вечеръ се събиратъ наши студенти на чаша вино и пиятъ и пѣятъ... Дали отъ мъка за родината, или опиянени отъ чистотата и свободния въздухъ тѣ пиятъ, не знамъ, но поѣжкога тѣ пиятъ юнашки и не на вересия... Та тукъ, въ тая хъшовска атмосфера, една вечеръ, сподѣ-

ляйки впечатленията си отъ софийскитѣ театри, разтворихме книгата на недалечното минало на нашия театръ и следъ всѣка половиница следваше запитването: помнишъ ли? И споменитѣ се заизваха като на кинематографическа лента — безъ край, единъ отъ други по-заинтересни, по-увлекателни.

— Помнишъ ли какъ скачаше луната и бурята престана по заповѣдь?... Бѣше една сценка не знамъ отъ коя пиеца. Трѣбваше луната да се скрие задъ облакъ, срѣдъ стихийна буря. Бѣхме приспособили една луна, която трѣбваше да се движи по дзе опънати вжжета и да се скрие задъ картината, представляваща тъмни облаци. Въ сжщото време единъ трѣбваше да върти силно едно сплескано парче дъска, завързано за единъ конецъ, което отъ силното въртене издаваше нѣкакъвъ

звукъ подобаващъ на виемето на вѣгъра. На сцената пѣкъ, единъ влюбенъ, съ грѣмки фрази изливаше своитѣ изливания.

— Луната! — чу се гласътъ на режисьора — хайде, да почне и бурята...

И действително, луната се показа. Но вжжетата отказаха да изпълняватъ заповѣдята на режисьора и луната, вмѣсто бавно и плавно да се движи, почна да скѣча като пѣтелъ на едно мѣсто и току отскочи на другия край на сцената, залюлъ се като пиянъ турчинъ и увисна на крайчеца на облака. А бурята яростно фучеше и правѣше невъзможно да се чуе какъто да е дума.

— Спри нея буря, бе глупакъ! — развика се режисьора (ако се не лжка, бѣше *Градинаровъ*, бурята произвеждаше *Кямилевъ*, а луната разхождаше *Дойновъ*) — не

виждашъ ли, че луната... Въ това време на и ревнивиятъ влюбенъ падналъ мъртавъ, прѣбжде прободенъ отъ ната любовница, която тена, че не е могла да последнитѣ си думи, св въ ржка, задърпа реж да му се оплаква, че да изпълни както трѣб трогателния моментъ...

„Пещерата“ се тресемѣхъ. „Славното“ те минало възкрѣсна въ ната кръчма, въ хубав сени съ безобиднитѣ картини, които на край шиха съ тжжната въ

— Дали нѣкога ще димъ пакъ тамъ на кждето театръ, съ му несгоди, трудности рия, но и моментни бѣхме превърнали на родно училище? Дали

Я. Калински

ЖИВОТА НА МАЛЦИНСТВОТА

Обществото на Народитъ и малцинствата

Отъ известно време насам заседава 17 сесия на ОН. Тя е важна и решителна за мира въ свѣта. Към нея сж обрнати погледитъ на всички хора. Към нея сж обрнати погледитъ на държавитъ членки и нечленки на ОН и напуснали доброволно неговитъ редове.

Въ действителност тамъ става нѣщо. Ако сждимъ по състава на делегатитъ на тая сесия, може да си дадемъ смѣтка, какво, работата е доста сериозна. Тайнитъ заседания и решения на съвета, на тая или оная комисия, сжцо даватъ да се разбере, че Европа и цѣль свѣтъ сж предъ сждбоносни дни. Отъ друга страна, свѣтовниятъ печатъ, особено столичниятъ румънски печатъ, говори много малко за заседанията на ОН. Като говори г. Крофта, Блумъ или нѣкой южноафрикански или патагонски делегатъ, особено вечернитъ вестници, даватъ цѣли страници, а като е думата за г. Идънъ, Цанковъ, представителя на Португалия или нѣкой северна държава, се задоволяватъ да предадатъ съобщението само въ видъ на обикновена телеграма.

И да си затуляме очитъ и да запушваме ушитъ въ Женева става нѣщо. Какво, точно не може да се опредѣли, но следъ заседанията, настоящи или бждещи, ще се измѣти нѣщо.

Каквото и да става, то е тѣй да кажемъ, работата на мнозинствата — тамъ сж представителитъ на всички държави и народи, стига въпроситъ на тия държавници, обрнали се на едно, да бждатъ ясни и опредѣлени. Тъ ще могатъ достойно да ги разрешатъ.

Народностнитъ малцинства имаха неотдавна конгресъ въ Женева. Тамъ се реши да се настоява предъ ОН да приеме за редовни представители отъ всички малцинства по единъ или нѣколко улеснене

при разглеждане оплакванията на малцинствата. Реши се сжцо по-ефикасно да бждатъ застъпени правата на малцинствата, като тѣхнитъ сждбини не бждатъ оставани на разрешение отъ държавници немаци нищо общо съ тѣхъ, а отъ веци лица и познавачи малцинствената материя.

Въ първия редовечъ младежки конгресъ, състоялъ се въ Женева преди две-три седмици, сжцо е застъпенъ въпроса за малцинствата. Резолюцията на тоя конгресъ съдържа една клауза, която прави честь на конгресиститъ, особено на ония, които сж я предложили. Такива решения иматъ и други международни конгреси и конференции. Всичко това е донесено до знанието на ОН. Остава съвета на ОН сега да се занимае и вземе подъ вниманието тия решения. По това направление се очакватъ голѣми промѣни. Предполага се, че уставитъ на ОН ще бжде измѣненъ и ще се вмѣкнатъ въ него клаузи, застъпващи живо малцинственитъ въпроси.

Общоевропейскитъ пожаръ бѣ запаленъ презъ 1916 год. отъ малкото заинтересованостъ отъ страна на държавницитъ къмъ малцинственитъ въпроси. Ако и сега се направятъ сжщитъ грѣшки, не е чудно въ най-скоро време да имаме една нова 1916 година. Ат. Цветковъ

Призракътъ на войната въ крайния изтокъ

Събитията въ Крайния изтокъ силно интересуватъ Англия. Затова английскитъ посолства отъ тамъ денонощно държатъ въ течение на работитъ своето правителство. Ето защо, съобщенията получени отъ Лондонъ рисуватъ действителното положение въ Китай, кждето призракътъ на войната отново заплашва тази страна.

За да се сложи край на

Становището на Малкото съглашение

Отъ Женева съобщаватъ, че постоянния съветъ на Малкото съглашение, въ редицата свои заседания, е проучилъ всички въпроси отъ важнень международень характеръ и че по всичко е установилъ своето становище.

СВИКВАНЕТО на комисията по обезоржаването

Отъ Женева съобщаватъ, че бюрото на ОН е решило веднага да се свика третата комисия по обезоржаването, за да проучи френското и скандинавското предложения относно свикването на дирекционния комитетъ по обезоржаването.

Свѣтътъ отъ тритъ страни гори отъ война, а въ Женева още говорятъ за обезоржаване..

Здравословното състояние на г. Титулеску

В-къ „Адевърулъ“ отъ последна дата съобщава отъ Сень-Морицъ, че здравословното състояние на г. Н. Титулеску отивало къмъ пълно подобрение. Той се хранилъ добре и билъ напълно спокоенъ.

ШИВАЧИ,

ВНИМАВАЙТЕ !

Отъ 1 септември ще намѣрите първокачествени и всѣкакви видове шивашки артикули — фурнирури, на цени конкурентни, при

ПЕТЪРЪ НИКОЛОВЪ

шивачница — ул. „Кароль“ № 14 — Базарджикъ (до бирария „Алба - Юлия“)

ИЗБОРИТЪ ЗА трудовитъ камари

За 4 октомври т. г. сж насрочени изборитъ за Трудовата камара. Занаятчи, търговски служащи и работници сж призовани да посочатъ своитъ избраници — хора добре познаващи тѣхнитъ тежнениа, интереси и болки, хора съ тежестъ, които веднажъ избрани, ще работятъ за облекчението и за подобрението участъта на работната маса.

Сждейки по числеността на разпръснатитъ афиши и позиви, подетата пропаганда и словеснитъ излияния на „партизанствующитъ“, идваме до заключението, че тия избори ще иматъ чисто партиенъ характеръ. Не бикме преувеличили дори ако предположимъ, че и

тукъ ще се посегне върху свободата на свободния изборъ.

За опартизаниането на изборитъ красноречиво говорятъ нашаренитъ кандидати въ афишитъ и позивитъ. Българскитъ занаятчи, служащи и работници, представляващи огромното болшинство, почти не сж представени. Листа номеръ 2 — да се изразимъ по партизански — се представлява „по-симпатична“.

Въ всѣки случай, работници и занаятчи трѣбва да проникнатъ отъ съзнанието, че изборитъ за Трудовата камара сж отъ жизнено значение за тѣхъ и трѣбва да внимаватъ повече отъ когато и да било.

ОКОЛО ИЗСЕЛВАНЕТО на турцитъ и тѣхнитъ земи

Сключената конвенция между румънското и турско то правителства относно изселването на турцитъ отъ Добруджа е предметъ на оживена агитация срѣди известни мѣстни патриотически срѣди. Както е известно, въ разстояние на 5 години турцитъ ще напуснатъ страната. Следъ тѣхното замиване ще останатъ около 120.000 хект. обработваема земя. Агитацията и спорътъ се води, имено, за тази земя. Тия известни и заинтересовани срѣди усилено подготвятъ почвата и решително искатъ, щото тая огромна площъ земя да бжде за-

пазена изключително за колониститъ отъ Македония.

По тоя случай се припомва смѣната на населението между Турция и Гърция и това, че сжщото положение ще имаме и тука. Само, че не трѣбвало тази конвенция да се склучи съ Турция, а съ България, защото „най-плодороднитъ“ земи били въ ржцетъ на българитъ.

Тия сжщитъ срѣди съжелватъ за изселването на турцитъ, ала не забравятъ да искатъ лъвския пай. Ето кжде е разврзката на цѣлата работа: земицитъ!

Събитията въ Испания

заплашватъ Европа съ война

МАДРИДЪ ПРЕДЪ ОБСАДА

Въ заседанието отъ 25 септември на ОН испанскитъ м-ръ на външнитъ работи, изтъкналъ, че до като мадридското правителство не е получавало никаква подкрепа отъ странство, бучтовницитъ били продоволствуванни отъ нѣкои чужди държави съ много бойни припаси и своржения. По тоя случай сж станали сериозни разисквания и се е подчертало, че чуждата намѣса въ испанскитъ работи може да създаде голѣми мъжнотии и усложнения въ отношенията на държавитъ отъ Ев-

ропа. Случаятъ особено живо интересува английскитъ дипломатически и политически срѣди.

Споредъ едно съобщение отъ Парижъ, въ Мадридъ се е почнало опразването на града. Децата и женитъ биле изпратени къмъ Валенция и къмъ срѣдиземноморското крайбрѣжие, мѣста незаети отъ бунтовницитъ. Мадридъ се готвѣлъ за обсада.

Жестокоститъ, вършени и отъ двѣтъ страни сж били нечувани и вънъ отъ всѣка човѣщина.

По бѣлия свѣтъ

Цената на Радия

Радият е най-скъпият елементъ, първо, защото количеството му на цялото земно кълбо е извънредно ограничено и защото неговото значение за науката и специално за медицината е огромно. Днес един грамъ радий струва 6 милиона и 5000 хиляди лева. Белгия отъ своята колония Белгийско Конго добива годишно 60 грама радий. За четири години тя може да плати огромния си дългъ къмъ Америка.

Човѣкътъ, който нищо не помни

На 1 февруарий 1918 год. на Лионската гара се появилъ единъ човѣкъ, който скиталъ насамъ нататъкъ и правелъ впечатление на душевно боленъ. Този човѣкъ, съ войнички шинелъ, както се изяснялъ по-късно, билъ пленникъ въ Германия и се отлъчилъ отъ една група пленници, които се връщали въ Франция презъ Швейцария.

Документи той нѣмалъ. На всички зададени въпроси, давалъ безмислени отговори.

Лѣкаритѣ установили, че е загубилъ памѣтъта си и го изпратили въ приюга за душевно болни въ Ролеза. Цѣли 17 години прекаралъ въ дупницата нещастния воиникъ, който не помнелъ ни името си, нито родното си мѣсто, нито близкитѣ си.

Презъ това време отъ различни краища на Франция се появили представители на 20 семейства, които почнали да спорятъ за войника. Единъ отъ тѣхъ твърдели, че той е тѣхния баща, други — че имъ е братъ, синъ и т. н. Проку-

рорътъ отъ Шаторъ, следъ много и подробни справки дошълъ до заключение, че войникъ, който не помни името си, се казва Монжуанъ, и неговитѣ близки живѣятъ въ Санъ-Мортъ. За да проверятъ дали ще си спомни нѣщо за родната си къща, решено било да подложатъ болния на психологическо изследване. Завели го въ родния му градъ и го оставили на кръстопътя. Болниятъ се озърналъ и ржцетѣ му почнали да треперятъ. Изведнажъ той хукналъ да бѣга. Миналъ нѣколко улици, влѣзълъ въ една къща, изкачилъ се по стълбата, отворилъ вратата и рекълъ:

— Всичко е тъй, както бѣше...

Къщата, където влѣзалъ била жилище на семейството Монжуанъ.

Още на другия день, всички вестници дали фотографията на „човѣка безъ име“ и веднага при прокурора постъпили 20 заявления, отъ 20 семейства съ еднакъво съдържание: човѣкътъ, който не си помни името, не е Монжуанъ, а нашъ родственикъ, който пропалъ презъ време на войната.

На сѣга въ Ролеза предстои тежка задача — да реши кой е, наистина, болниятъ войникъ.

Най-големия хотелъ въ свѣта

Най-големия хотелъ въ свѣта се намира въ Чикаго на улица Мичиганъ, която е най-дългата улица — цѣли 35 километра. Хотелътъ разполага съ 3600 стаи. Въсѣка стая си има покрай другитѣ удобства — баня и радио.

какъвъ начинъ“.

— Окръжния съдъ отъ Базарджикъ потвърди присъдата на нѣколко селяни отъ Караларъ, които бѣха жестоко били сънародника си Христо Ивановъ отъ Гиорманъ.

Ето какво получаватъ тия, които нападатъ братята си!

— *Отъ Силистра съобщаватъ, че преди два дни власнитѣ успѣли да заловятъ една опасна разбойническа банда, състояща се отъ 17 цигани-скитници. Тази банда е извършила много обири изъ окръга, бидейки смѣтана като „комитаджийска“.*

Още единъ пътъ легендата за „комитаджийитѣ“ се разбулва!

— Въ недѣля, въ мѣстното спортно игрище ще се състои интересно футболно състезание за купата „Румѣния“ между „Глория В.К.Ф.Р.“ — Базарджикъ и „Елисъ“ — Констанца.

— Редакцията на в-къ „Добруджански гласъ“ търси енергиченъ вестникопродавачъ.

— Абонатитѣ отъ селата на в-къ „Добруджански гласъ“, които не получаватъ редовно вестника, се умоляватъ да съобщатъ за това въ редакцията, за да се направятъ нужнитѣ постъпки предъ надлежнитѣ пощенски власти.

— Въ ценитѣ на зърненитѣ хране лѣма голѣма разлика, въ сравнение съ миналата седмица. Днесъ зимницата се продаде 440 — 460.

— Инспектора на лова отъ Добруджа съобщава, че възъ основа на едно нареждане на М-вото на земедѣлието, лова на зайцитѣ се разрешава отъ 11 октомврий.

ИЗГУБЕНИ:

квитанции отъ Н. Лазара, федерала Кадрилатерулъ, бирничеството Стежарулъ и лична карта, всичкитѣ на името на Флоря Миричою. Който ги е намѣрилъ, да ги донесе въ редакцията на в-ка. Ще получи възнаграждение.

Продава се 1 хект. лозе

на пл дѣ съ къща отъ две отдѣления, овошни дръвчета и праздно мѣсто въ самото лозе.

Справка редакцията

Загубено е

2 и половина год. женско конче, отъ землището на село Хашладжакьой, Касъмъ, тъмно - кафяво.

Който знае нѣщо и съобщава на стопанина ще получи добро възнаграждение.

ДОБРИ ИВАНОВЪ с. Хашладжакьой общ. И. Г. Дука

ПРОДАВАТЪ СЕ НА ИЗНОСНА ЦЕНА

къща съ 3 стаи, дамъ, кладенецъ съ сладка вода, 1500 кв. м. дворъ.

Споразумение ул. „Ласкаръ Катаржну“, — Базарджикъ —

Изгубихъ едно кученце на име „НИКУ“

раса „басетъ“, жълтъ косъмъ — дълга муцунка крака къси — опашка дълга. Който го е намѣрилъ и ми съобщи, или го донесе **Вила Инжинеръ Романъ — Балчикъ**, ще получи **1000 лей възнаграждение.**

Вила Инжинеръ Романъ — Балчикъ —

5 — 5

ВНИМАНИЕ

Посетете депозита за зарзаватъ, който е асотиранъ съ всички видове градинарски артиколи и всѣки денъ пресенъ зарзаватъ.

Посетете за увѣрение.

ЦЕНИ КОНКУРЕНТНИ

Депозитъ за зарзаватъ ангро-комисионъ

КОЛЮ ГЕОРГИЕВЪ

ул. „И. Л. КАРАДЖАЛЕ“ 2 — Базарджикъ —

ЗЕМЕДѢЛЦИ!

ЛЕКУВАЙТЕ ЗИМНИЦИТѢ СИ СЪ ЧИСТЪ

АНГЛИЙСКИ СИНЪ КАМЪКЪ

НАЙ-ЕФТИНОТО И СИГУРНО СРѢДСТВО противъ ГЛАВНЯТА

НА ЦЕНИ ИЗНОСНИ

при **ДРАГНИ КОСТАНТИНОВЪ**

BAZARGIC — PIATA RASEI 3 [ШАДЪРФАНСКИЯ ПЛОЩАДЪ]

НОВООТКРИТИЯ МАГАЗИНЪ НА РУСИ ИВ. УЗУНОВЪ

Ул. „Принципеле Фердинандъ“ № 87 [срещу магазинъ „ТЕКСТИЛАНА“

е снабденъ съ най-отбрани артиколи

СТЪКЛАРИЯ
ПОРЦЕЛАНЪ
ФАЯНСЪ
ЕМАИЛЪ

за
обзавеждане
на
домакинството

Сервизи и прибори за чай, кафе и напитки отъ най-прочутитѣ фабрики ГАРНИТУРИ ОТЪ АЛПАКА — НАЙ-РАЗНООБРАНИ ВИДОВЕ.

Посетете магазина, за да се ув'рите, че най-ефтини цени ще намѣрите

при **РУСИ ИВ. УЗУНОВЪ**

КУПУВАМЪ:

1). Облигации отъ бълг. д-ство „Червенъ кръсть“. 2). Акции отъ банка „Урбана“. 3). Акции отъ „Банка Индустрия“. 4) Облигации отъ Държавнитѣ заеми, акции отъ банката „Калиманра“ и „Виторулъ“.

Правя осигуровки срещу пожаръ и животъ. **ГЕОРГИ АТАНАСОВЪ**, осиг. д-ство „НАЦИОНАЛНА БАЗАРДЖИКЪ“

ВѢСТИ

— Въ желанието си да подобри въ всѣко отношение вестника, редакционния комитетъ на „ДОБРУДЖАНСКИ ГЛАСЪ“ реши да снабди съ бърза информационна служба въ столицата.

За тази целъ се установява въ Букурещъ специаленъ пратеникъ на вестника ни, който ще завежда тамкашната ни редакция.

По този начинъ се запълва и тази празнина въ органа на българското малцинство отъ Румѣния.

— Въ недѣля младия, но тъй обещаващъ скулпторъ г. Борисъ Караджата открива въ единъ отъ най-големитѣ салони отъ Букурещъ, своята изложба.

Г-нъ Караджовъ е синъ на Добруджа — роденъ е въ Балчикъ — и въ неговитѣ произведения е дълбоко отпечатанъ белега на неговата родина.

— Група професионалисти и работници отъ четиритѣхъ окръга на Добруджа сж зарегистрирали независима листа за избора на Трудовата камара отъ Констанца. Болшинството отъ кандидатитѣ въ тази листа сж българи.

— Въ в-къ „Адевѣрулъ“ отъ снощи четемъ следното съобщение: „Г-нъ Дончо Цачевъ отъ Базарджикъ, неправейки частъ отъ нашата редакция, не може да ни представлява по ни-